

PRAVI IDENTITET

Izlaganje protojereja dr Miloša Vesina, , Libertvil (SAD) na promociji knjige Kjare Lubik „Biti Tvoja Reč“, Beograd, 16. maja 2012.

»Visokopreuzvišeni gospodine nadbiskupe, visokoprečasna braćo sveštenici i monasi, sestre monahinje, uvaženi sagovornici, braćo i sestre.

Koliko puta vam se učinilo da ste, rekavši nekome nešto, osetili kako vas taj drugi ne razume? Koliko puta ste vi pogrešno protumačili ili razumeli nečiju reč? To pitanje mi se nameće svakog dana, jer što je više komunikacionih metoda među nama, što bolje savladavamo jezike ljudske, izgleda da se kao čovečanstvo – i to i u mikro i u makro odnosima, dakle od porodice pa do međunarodnih odnosa – nalazimo u onoj istoj situaciji u kojoj je čovečanstvo bilo uoči zidanja ali i rušenja Vavilonske kule. Sve više je nesporazuma među nama. Da ćutimo, možda bi bilo bolje. Međutim, mi uporno govorimo, govorimo, govorimo. Možda problem i jeste u tome što smo postali mnogogovorljivi, zaboravivši na samu suštinu, a suština je zapravo da reč nije nešto, nego da je reč bila Neko – ovaploćena Reč Božja. To je snaga koja izvire iz svih ovih tekstova, kao i iz drugih knjiga Kjare Lubik koje sam imao prilike da pročitam na drugim jezicima. I zaista, ne treba uopšte gledati na obim ove nevelike knjige, nego na značaj poruke.

Tri mesta su me posebno, ne mogu da kažem samo oduševila, obradovala, nego zaista navela na razmišljanje; tri mesta u kojima sam video vezu između Kjare Lubik i njenog doživljaja Jevanđelja i svetootačkog bogoslovlja, onoga što je zapravo u temeljima hrišćanskog učenja, jer niko kao Sveti oci i Svete majke nije bio toliko istančan u tumačenju Jevanđelja. Zašto? Jer su ga pre svega živeli.

Prvi momenat jesu njene reči koje se nalaze u ovoj knjizi: 'Ostavite knjige.' Te reči mogu da zvuče pomalo protivrečno. Zašto da sklonimo knjige, a mi smo se večeras ovde sastali upravo da bismo prozborili neku reč o jednoj knjizi. Međutim, njen poziv *Sklonite knjige* znači: oslobodimo se površine slova i zaronimo do dubine reči, Reči Božje. Jer danas, nemojmo se zavaravati (pogotovo nemojmo to mi, hrišćani i Istoka i Zapada), svet koliko god da je obogaćen komunikacionim metodima, izgleda da sve manje i manje ume da čita, i to pogotovo prave stvari. Ali ne zaboravite, što manje svet čita, time taj isti svet više čita **nas**, čita nas hrišćane, pokušavajući da u nama prepozna slova te azbuke. Ima jedna divna husitska poslovice koja kaže da su ljudi slova Božje azbuke, samo treba znati kako ih poređati i kako čitati. Zbog toga je dubina ovih misli nešto što ne može a da nije proizašlo iz čvrstine vere i ljubavi prema životu u Jevanđelju. Jer Jevanđelje jeste lepo čitati, i treba ga čitati, ali je neuporedivo teže Jevanđelje živeti, i to u malim, sitnim, nama ponekad veoma beznačajnim sitnicama i koracima.

Drugi momenat koji me je posebno privukao jeste Kjarin poziv da sa sebe treba da skinemo ljušturu ljudskosti. Neko bi se začudio zašto i šta ona to očekuje od nas. Pa upravo ono, samo drugim rečima iskazano, što je Hristos rekao: 'Ko hoće da pođe za mnom, neka se odrekne sebe.' To nije odricanje od istinske ljudskosti, nego zapravo od onog palog sveta u nama, eda bismo svi po rečima apostola Pavla zaživeli novim životom. Drugim rečima, kako sam se usudio da kažem i u predgovoru srpskom izdanju, odricanje od onoga što je toliko prisutno danas, a to je egocentrizam – sve manje posvećivanje pažnje pre svega Bogu, a onda tom istom Bogu u drugim ljudima, u ljudima koji su oko nas i koje vrlo često ne prepoznavamo kao nosioce istog Lika Božjeg po kojem smo i sami sazdani. To je zaista nešto što se nadovezuje, rekao bih, na svetootački poziv na askezu.

Danas ljudi u svetu, hrišćani u svetu, imaju strah od reči asketizam, askeza, misleći da je to nešto što je namenjeno isključivo monasima ili bar samo sveštenicima. U stvari, asketa je borac. Svi smo mi danas u jednom izuzetno opasnom ringu i svako od nas treba da bude

asketa, jer asketa je onaj koji vodi brigu o nekome ili nečemu. A mi imamo tako veliku brigu, veliki zadatak da se brinemo o spasenju svoje duše, i svoga tela, naravno, jer mi kao hrišćani verujemo u vaskrsenje tela. Zato mi pravoslavni 40 dana [od Uskrsa do Vaznesenja] jedni druge pozdravljamo i pevamo *Hristos voskrese – vaistinu voskrese*. S druge strane, treba da shvatimo da mi, kako dušom ali isto tako i svojom telesnošću, ispunjavamo Božje zapovesti. Koliko ste samo na početku ove večeri imali divnih prilika da vidite u onom kratkom filmu šta nam sve poručuju životi svetih! Za svako dobro delo nama je neophodno naše telo; potrebne su ruke da bismo učinili nešto, potrebne su noge da bismo hodili, zapravo, hodili onamo kuda bi Hristos hteo da mi pođemo.

Treći momenat (za mene možda najjači u ovoj knjizi) jesu Kjarine reči: ako smo izabrali Boga kao ideal i to je postalo naš identitet, onda to praktično zahteva da na prvo mesto u našem srcu stavimo Njegovu Reč. Mislim da su to ključne reči u ovoj knjizi, jer danas svet ne boluje ni od čega više nego upravo od nedostatka pravog identiteta. Pitanje identiteta jeste goruće pitanje naše savremenosti. Naravno, kada se ljudi suoče s pitanjem identiteta, oni pokušavaju da ga reše na jednom veoma suženom prostoru, namerno ne kažem užem prostoru, pokušavajući da taj identitet dožive kroz porodicu, kroz naciju, kroz ono što je normalno, što je Bogom dano, ali što nikako ne obuhvata širinu reči *identittet*. Jer moj identitet jeste u mom božanskom poreklu. Sve dotle dok svaki hrišćanin ne postane svestan svog pravog identiteta, svi ostali 'identiteti' postaju i ostaju toliko minorni da je zaista ponekad i smešno i žalosno videti koliko se uporno trudimo, koliko snage rasipamo dokazujući te minorne identitete, a zaboravljajući na onaj najvažniji identitet.

Želim vam svima, pre svega braći i sestrama iz Pokreta fokolara, da i dalje imate snagu življenja Jevandolja koja se dobija jedino snagom ljubavi. Neka vas ljubav vaskrslog Hrista vazda nadahnjuje da budete zaista tumači, ali isto tako i još i više – slova Božje Reči u ovome svetu koji Boga, izgleda, sve manje i manje poznaje...«

(Tekst koji prenosimo delimično je skraćen
iz tehničkih razloga – *nap. red.*)